

נר מצות

כא אב מר פ"ג מהל'
קומת אכולין ג' א'
[ומר מהל' שר אבס'
המחשבה אכילין:
כב ג מר פ"ג מהל'
קומת אכולין
ג' א']

כב דה מר פ"ג מהל'
כד דה מר פ"ג מהל'
מהל' שר אבס'
קומת אכולין:
ג' א']

[מ' פ"ג מהל' ג' א']

הוספי דראש

מחשבת חיים לא שמה מחשבה. דמחיים לא חשב לאכול
עד אשר שחיה ויהי מה אכל אי שמה מחשבה
לא חשב שם אכל מינה כמה שחיה עד שחיה מה אכל
תרנגולתא דאחא. הכר אכור לפי שאין לו סימני טהרה
ולא קרי טעם
כל הולא מן הטהור טהור שרי האס'
לא יורה האכילה אלא בליט הטהור
והאכילה ממשפח קא גריל וואר
מחלל פ"י סימני טהרה ונקבה
נמי אן לא חשב למחלל וואר זה וזה
גורם דהא אכור לא יא אלא מן
הטהור ומשפח קריל דפרסיה
ומיה נראה שיקר שני מינין
ואכן שקרין דרעולא דאחא שרי
הוכר והנקבה דים לכן סימני טהרה
ואכן שקרין דרעולא דאחא שרי
הוכר והנקבה דין נראה שזין אחד
חלק הכר מהנקבה ושד כיון ולא
הי משפח מוחלל כהנכין דרעה
כל מן יס זכר ונקבה משום סימני
טהרה אן לאכור עד שיהא לו כל
ד' סימנים ומחלל ילפין:

א"ל

א"ל כפפרים. ומה דע"כ רבי
יוחנ בן טרי לא נבי מחשבה
אפ"ל כפפרים מדעבי ק"ו וא"כ
מאי פריך ויש לומר דה"ל [אלא]
כפפרים וזי אכיל כ"י וא"כ בלא
נפל גמ נמי לרצון לך מחשבה
וא"כ ומקשה אסין מדעבי הא
דנקא נפל גמ מכל מקום פריך
משקל אילנא כפפרים כ"י דכר
דמחלל נפיל גמ לא מוחלל כ"י
הא עד שיהא כפפר עד ומחלל
רבי ור"ל: ר"ל נבי כפפרים והוא
דחלל ומחלל ד' דרעה טהרה
ולרעה מחשבה כפפרים דין ודך
לאכול חלב אסין אלא אן לך
הכר וחלב נבלה כהמה טהרה אן
כמה למחלל טהרה טהרה כדאמרין
כל שעה [מחלל ג' א'] מחלל נבלה
וחלב טהרה ישעיה לכל מחלל וא'
בכל שעה טהרה הא דס טהרה לא
מקד כיון דקאמר לך מחשבה
ולרעה אכיל שם אכל עליו עד שיהא
הכר אט מופל עד שיהא אכל
דחלל דהער ווארוב (מחלל ג' א')
גבי משקל טהרה נבלה וחלב
כהמה טהרה טהרה דחלל לך
מחשבה דק"ל מחשבה גבי כפפרים
גרסינן ליה ומיירי בחלב טהרה
דכיון דאן לך מחשבה הי
אכל ומחלל כדס טהרה:
שם

מאי אינה יורדת לך אמר

נמי לא נבי הכשר מים ולא הכשר געטין שר. הכשר היי דכר שמכשירו לטומאה כגון שר ומים: אף לכלב טמא. טומאה אכולין ולא
משום דלכיל כל מחשבה היא אלא לר יוחנ בן טרי לא נבי מחשבה: טומאה חמורה. כגון האוכלה טמא גדיים בדים הכליעה
ואפ"ל לא חשב עליו כגון שלל דע שזה הוא: טומאה קלה. אכולין ומשקין: אינה יורדת לך. אינה יורדת לך מחשבה. ולקמן
מפרש מה היא: תרנגולת שביבנה חריכה. טהרה מרגעלה דינה וזה מעשה לפי מהכיר וטומאה שלל במחשבה ואף על פי
שירידת לך כגון לטומאה קלה טמאה שלל במחשבה קלה אחרת יורדת לך: בכל מקום. ואפ"ל כפפרים דליכא
אכולין מרויחן קמחא דחלל: ובלל עוף טהור בכפפרים. דלכא עס רב אכולין כל וכן חלב טהרה כדכרין אן לך כפפרים מחשבה
אכל כפפרים נבי מחשבה: נבלה בהמה טמאה בכל מקום. קמחא לא לאכיל הלך נביא מחשבה. וזה דא אכיל כית כלל מחשבה
טמאה אפ"ל אדם וכל שכן אכולין ומשקין אלא להי מהיכל מהשפחה דא אכיל פסות מכירה שר אכולין ופסות מכית נבלה
משלים לכירה אי חשיב (אליה) מלגערס נהדיהו ומקנלה טומאה נגמג שר וא' לא לא: ואינה צריכה הכשר. דקופה
לעמל טומאה חמורה: לעולם בכך. והייט טעמא דלרצון נביא מחשבה דגמ שנפל למוכה מחלל ואי הגון לאכיל כל כ':
טומאה
י' טמא לטא לל
א' טמא לטא לל

והכר וואר אן שר
הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

צריכה מחשבה

צריכה מחשבה. לאכיל וזכר טמא טומאה אכולין שיהא עליו
לאחר מלישה לאכול וא"כ דכר חשב כחבור שרי מלך
עליון לאדם: צריכה מחשבה. לאכיל וזכר טמא מלישה וזכור
וטמא אכולין נגמג דהא מלישה קודם מחשבה אן לה טומאה
אלא בדים הכליעה: ואינה צריכה
הכשר. מליף לקמן בשמעתין [א'] כל
שסופו לטמא טומאה חמורה אן לך
הכשר לא שום הכשר ירדה טומאה
לא הכשר מים ולא הכשר שר אלא
מלישה כלל שום געט: אלא
מחשבת חיים. דהא מחיים קמחא
לאכיל ואפ"ה לא מהיכל היא
מחשבה לעומתה דענין מחשבה
כשה שרף לקל טומאה ומחיים
לאו כר קצוי טומאה הוא: הא
נמי מחשבת חבור. הואיל ומחור
לאו כר קצוי טומאה לא שמה
מחשבה: מן הדרס. עוף הכר פורס
דאזר דלא היה קמן מחיים דלישה:
תרנגולת שביבנה. דאמרין לקמן
טמא הי שם ומשני עליה וזה
מרגעלה עוף מוחלל הוא והייט קמן
מחיים ואפ"ל הי נבי מחשבה
לעומת טמא מי מטמא.
בדים הכליעה וזה קיימא לן (מחל'
ד' ק:) מי שחשירו משום כל מחלל
נבלה לא זה שחשירו משום כל מחלל
טמא לא! ומרגעלה דינה טמאה
בדים הכליעה הוא מדקא מימי לה
רבי יוחנ בן טרי לקמן סייעתא
אלמא דומא דגול: טהרה נבלה
למלישה דפליג בזה שפלה נגמ
אלמא דומא דגול: טהרה נבלה
שנראה ונעשה מדכרין לאדוניה וס'
גולה אפרוחין ומחלל נפל אחד כן
דלא הייחב לו מחשבה טמאה: ומאי
ברא. דקאמר לו: דאברא מבור.
הנעשה מדכרין לאדוניה: תרנגולת.
נקבה דאחא הוא דהוא עוף טהור
הוא אכיל דרס פסא: חידה רבנן
דרדסה. מקנלה נרגילה מה שחללה
ואזי חומר שדורס על מחללה
נרגילה לאחא שלל ינא טול לפיה
ואזי עוף טהור עשה כ': והייט
גירוחא. דקיימא לן גירוחא שר
טמא הוא דחמך ככרן לא הכשר
(מחל' ד' ק:) כל מה דאכר לן רחמנא
שרא לן לקנלה אכר לן דמא שר
לן כדל אכר לן גירוחא שר לן
לישנא דחורא: גדול. טהור: שנפל
לגת. ומחלל עוף טהור חמורה
צריכה הכשר א"ד ועירא בר חנינא לעולם
בכר וזי מחלל עוף טהור ככר א"ד יורדן
בן טרי קל וחומר לא חמחא טמאה חמורה
שלא במחשבה לא חמחא טמאה קלה
שלא במחשבה אכור לו לא אס אכר
בטומאה חמורה שכן אינה יורדת לך
בטומאה

נמי לא נבי הכשר מים ולא הכשר געטין שר. הכשר היי דכר שמכשירו לטומאה כגון שר ומים: אף לכלב טמא. טומאה אכולין ולא
משום דלכיל כל מחשבה היא אלא לר יוחנ בן טרי לא נבי מחשבה: טומאה חמורה. כגון האוכלה טמא גדיים בדים הכליעה
ואפ"ל לא חשב עליו כגון שלל דע שזה הוא: טומאה קלה. אכולין ומשקין: אינה יורדת לך. אינה יורדת לך מחשבה. ולקמן
מפרש מה היא: תרנגולת שביבנה חריכה. טהרה מרגעלה דינה וזה מעשה לפי מהכיר וטומאה שלל במחשבה ואף על פי
שירידת לך כגון לטומאה קלה טמאה שלל במחשבה קלה אחרת יורדת לך: בכל מקום. ואפ"ל כפפרים דליכא
אכולין מרויחן קמחא דחלל: ובלל עוף טהור בכפפרים. דלכא עס רב אכולין כל וכן חלב טהרה כדכרין אן לך כפפרים מחשבה
אכל כפפרים נבי מחשבה: נבלה בהמה טמאה בכל מקום. קמחא לא לאכיל הלך נביא מחשבה. וזה דא אכיל כית כלל מחשבה
טמאה אפ"ל אדם וכל שכן אכולין ומשקין אלא להי מהיכל מהשפחה דא אכיל פסות מכירה שר אכולין ופסות מכית נבלה
משלים לכירה אי חשיב (אליה) מלגערס נהדיהו ומקנלה טומאה נגמג שר וא' לא לא: ואינה צריכה הכשר. דקופה
לעמל טומאה חמורה: לעולם בכך. והייט טעמא דלרצון נביא מחשבה דגמ שנפל למוכה מחלל ואי הגון לאכיל כל כ':
טומאה
י' טמא לטא לל
א' טמא לטא לל

והכר וואר אן שר
הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

הכר וואר אן שר

וזהו מה שכתבנו
פ"ג מהל' ג' א'
פ"ג מהל' ג' א'

[בכרס י: ג' א']

מחלל

[מחלל פ"ג מהל']

[מחלל פ"ג מהל']

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'

מחלל פ"ג מהל'